

Коли редакція журналу Верховної Ради України «Віче» формувала виставку світлин «В об'єктиві – Україна та світ» відомого парламентського фотокореспондента Миколи Білокопитова та юної луцької авторки часопису Дарини Андріанової, то всі організаційні проблеми вдавалося розв'язати дуже швидко. Крім однієї, можливо, не найголовнішої, але важливої, ба навіть принципової, у чомусь визначальної: «А де проводити презентацію своєрідного фотобачення близьких і далеких обширів?».

«Від неповторного світу роси – до неосяжного всесвіту краси»

Папа Римський Бенедикт XVI. Фото Миколи Білокопитова.

Трудар. Фото Дарини Андріанової.

Венеція вночі. Фото Миколи Білокопитова.

Розглядалися різні варіанти. Зрештою саянуло р'ятівне припущення: «А може...». Без жодних вагань звернулися з проханням до видатного поета, Героя України Бориса Олійника, і він (уже як голова правління Українського фонду культури), без довгих роздумів, сказав: «Наша велика Срібна зала прийме всі талановиті світлинки». Оскільки всі вони справді талановиті, справді художні, вибагливі, то, відкриваючи виставку, заслужений діяч мистецтв України, знаний лірик Віктор Женченко наголосив: «Вдивляймося, сприймаймо, дякуймо авторам: вони відкрили нам усе: від неповторного світу роси – до неосяжного всесвіту краси». Ця несподівана рима «роси – краси» ще раз потвердила: витонченим, оптимістичним світлинам не просто комфортно, затишно, а тепло, радісно в цій ошатній, вишуканій Срібній залі.

У ній зустрілися, щоб відразу заприятитися, зрілість і молодість, висока майстерність і першопчатки майбутньої вправності, філософське світосприйняття й гостре бачення навколишнього юним оком. Різні об'єктиви, неоднакові ракурси, несумісні трактування схожих тем, але... Але є спільне: диво прекрасного. Саме воно й об'єднало фотокартини умудреного життям професіонала Миколи Білокопитова та романтичної аматорки Даринки Андріанової, яка приїхала на відкриття виставки з Луцька (неприховано раділи і школярка, і батьки).

До речі, авторитетний фотокореспондент із багаторічним досвідом парламентських зйомок у Срібній залі розкрився іншою гранню: як невтомний мандрівник, літописець краси світових широт. На одному з інтернет-форумів під портретом цього всюдисущого майстра своєї справи подано такий символічний підпис: «Око, як в орла». Та Микола Білокопитов уміє не лише побачити, а й вловити, зафіксувати все значуще для свого розмаїтого фотолітопису буття.

У ще скромному за обсягом доробку Даринки (24 лютого нинішнього року їй виповнилося лише 14 років) – портрети наших сучасників, краєвиди рідної землі, пейзажні та жанрові знімки з Великої Британії, В'єтнаму, Іспанії, Туреччини... А розпочалося все з краплинки роси, яку вона зловила об'єктивом. Зловила й задивилася на світлинку, зачарувалася її веселковим світом. Відтоді школярка намагається не розлучатися з вірним другом – фотоапаратом. Так само, як це робить упродовж довгих років Микола Білокопитов.

Микола ЯСЕНЬ.